

מכתב אזעקה מגרמניה

"יהיה פה, חס ושלום, מעשה פולין!.."

כותב ראש ישיבת הפליטים בפרנוואלד לסופר "הבוקר" בפריז

שות טהורות וקדושות. הדבקים בה' ובתורת הקודש. שכולים וגלמודים ומטולטלים כאן באין מרחם זולת אבי היתומים. איך אוכל לעזובם כשבויים בארצות אויביהם, האורבים לדמם ח"ו. על כן יושב אני בתוך אחי ישראל ומצ"ה לישועת השי"ת.

את כוס התרעלה שתינו עד תחתיתה ושו"אליים אנחנו מה יהיה בסופנו — ובפרט, מה יהיה גורלם של הילדים, הבחורים והבתולות. לאחר כל מה שסבלנו ברי שכת אבנים כחנו, אך גם אבן משתחקת. ורק האמונה באלקי ישראל ובהבטחות הנביאים היא היא אשר נתן בנו עוז לבלי לגזוע.

ואחר כל אלה גברה מאד חרפת הרעב. לומדים אצלנו 170 בחורים, ובבית יעקב יל"ד דות רבות והמה צועקים ללחם, כי מאונרר"א אנו מקבלים 30 דיקגרם לחם לנפש ליום תמים — ולצהרים מקבלים אוכל שאין הנפש היפה סובלתו. ויש כמה מאות יהודים אשר עומדים ח"ו לגזוע ממש ברעב.

יאמין לי כבודו שבקרוב לבי קצתי בחיי למראה גלי הצרות. הכרח אתי להגיד: צעקנו מכאב לב בהיותנו כמה מיליוני נפשות. הצי"ל, הצילון" — ואנו צועקים כעת בהיותנו אל"פי נפשות. אין אנו פונים אל אטומי אונן, אלא אל אחינו היהודים: אל תראו ח"ו בכבוי הזיק האחרון".

מר הלל זיידמן, סופרנו בפריז, שיצא עתה בשליחות בעניני הצלה לגרמניה. העביר לנו את מכתבו של ראש ישיבת "שארית הפליטה" בפרנוואלד, האדמו"ר יקותיאל יהודה האלבר-שטאם, והננו מפרסמים קטעים מדבריו ככתבם וכלשונם:

"ראשית דבר אשיב התנצלותי על שלא השבתי עד כה על המכתבים — אבל לא בי האשמה, כי אם בחסרון היכולת לשלוח מכתבים בדואר, חסרון שהוא בתוך שאר הרדיפות השונות עלינו.

אשר לנשמע פה — אך "הע רע" ייאמר תמיד, ולא זכיתי להיות מבשר טוב. כי אין לך יום שאין קללתו מרובה על קודמו. הרש"ע שכתב אותות ניכרים כי יהיה פה חס"ו שלום מעשה פולין ר"ל. בפה מלא אומר ואבקש את כבודו לפרסם בעתונו למען ידעו כל היהודים, שח"ו סכנה גדולה אני דואה, שונאי ישראל מזעיר שארית הפליטה, אשר נשארנו אחד מאלף במדינת הרוצחים. (ר' י.י. האלברשטאם נקט לשון סג"נהור, ויש להבין את הדברים בהיסוקם, שסכנה גדולה נשקפת לשארית הפליטה משונאי ישראל. — המערכת).

אילו בדידי היה דבר, כי הרי אז הייתי הולך מאות פרסאות להחיות נפשי — אך מה אעשה ותלויים בי מאות ילדים חמודים, נפ"ה הזיק האחרון".